

Hochschule für Musik und Tanz Köln - Hochschulbibliothek

Sex sånger vid pianoforte

Josephson, Jacob Axel

Stockholm, [um 1852]

[urn:nbn:de:hbz:kn38-4555](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:kn38-4555)

SEX SÄNGER

id
Pianoforte

JACOB AXEL JOSEPHSON

OP. 19.

(ur Musikaliskt Album)

Uppvaknande

"Molnen ha smält"

Vid Nattetid

Bloman

Om Qvällen

Der arme! Fugenichts.

Förläggarens Egendom.

Stockholm hos Abr. Hirsch.

Pr. 1 Rd. 16 sk. 12²

Bücherei
der
staatl. Hochschule für Musik
Köln

R 2703

~~M 5553~~

Hochschule für Musik Köln

KN38\$0000068690

UPVAKNANDE .

Svärmiskt. Ej för fort.

SÅNG. *mf* *cresc.*

Hvad ren min a . ning länge dröm . de , från blåa himlar strömmar

PIANO. *mf*

cresc. *f* *p*

ned er , den verld som för mitt hopp sig gömde så tjusfullt klar sig nu ut breder . När

cresc.

cre - - - scen - - - do. *f*

morgonskimret skyar målar och kysser jordens famn och hafvets vågor , när

p *cre - - - scen - - - do.*

animato. *ritenuto.*

solen kring all verlden strålar , jag ser be - tagen den nya dagen skimran -

animato. *ritenuto.*

A 203 JoseJA 1.1
m Hochschule für
Musik und Tanz Köln
- Bibliothek -
Unter Krähenbäumen 87 · 50668 Köln
Tel.: 0221/912818-200 · Fax: 0221/912818-218

Bücherei
der
staatl. Hochschule für Musik
Köln
M / 225553

espress. e dolce.

de af ljusets lågor. När quällens doft från stjernor strömmar och månen natten mildt för.

cresc. *fp* *ritenuto.* *a tempo.*

klarar då till mitt hjertas ljuftva drömmar all verden stilla svarar. Hur är den

a tempo.

affettuoso. *cresc.*

ny - a verld för klarad, som jag med hänryckt undran skådar! Den hoppets

un poco ritard.

lycka mig var be - varad, på nytt en himmelsk vår be - bådard.

un poco ritardando.

AF TEGNER.

Med passioneradt uttryck.

SÅNG.

Molnen ha smält, våren ur slumret väckt, kring vå - ra fält
 Men ej åt mig su - sar hans vinge tröst. Stormar nes krig
 Ser du ej, hopp, löf - te - nas brodd förstörd? Vä - xer ej opp
 An - na, dess röst klagar hon ock hos dig? Säg, i ditt bröst
 Suckan - de vind, far till min An - na, far! Kyss hennes kind,

PIANO.

mf

cresc. espressivo

släpar sin rosendragt: ve mig, mitt glö - dande hjer - - ta, svalkas ej,
 ti - ger ej i mitt bröst. Glädjens viss - na - de blom - - ma slumrar för
 saknadens tistelskörd? Klagar ej rös - ten af min - - net fjer - ran från
 i - sar ej glömskan sig? Offrar i nattens tyst - - nad du äf - ven
 hviska så: lycklig var! Hanske den kommande vå - - ren ser af din

cres

svalkas ej af dess flägt.
 mig u - ti e - vig höst.
 lyck - li - ga da - gar hörd?
 sak - nadens suck åt mig?
 älskling blott stoftet kvar.

efter sista versen.

489

Bücherei

der
statl. Hochschule für Musik
Köln

M

5555

VED NATTETID.

af Henrik Hertz .

Innerligt. Ej for fort.

SÅNG. *p*

Læg dig kun ned og sov kun trygt! Som Natte-vagt jeg
 Blandt hi-ne Bil-le-der, hvis Skræk vor Sjel om Nat-ten
 O sov kun sødt, hvis end din Hu af Drømmen mig for-

PIANO.

sid - - der. Sov vel, sov sødt og u - - den Frygt!
 rys - - ter, maaske mit Bil - - leds kjend-te Træk
 sky - - der; hvis end en An - - dens Bil - - led nu

Ad. *cresc.* * *mf*

Jeg är din U - skylds Rid - - der: Vel tænker du,
 i Drømmens Angst dig trøs - - ter. Hold fast min Haand -
 i di-ne Drøm-me by - - der: Ack, li-ge-fuldt,

cresc. *mf*

p saavidt jeg troer *f* ej paa mig Da - - gen o - - ver;
 jeg veed,att Sligt Du el - lers al - - drig vo - - ver.
 sov sødt och sundt! Jeg vaager Nat - - ten o - - ver,

mf men Drømmens Ver - den er saa stor - - tænk paa mig, mens du
 Men Drømmens Land er stort og rigt - - saa gjørdet, mens du
 glad ved den Plads mig er forundt, Din Vøgter, mens du

cresc. *tenuto.*

so - - ver.
 so - - ver.
 so - - ver.

1. 2. *diminuendo.*

efter sista str: *diminuendo.*

Bücherei
 der
 Staatl. Hochschule für Musik
 Köln

M / 55555

BLOMMAN
af Malmström.

Ej för fort. Med uttryck. *cresc.* 3

SÅNG.

Dof - ta, dof - ta blom - ma min! Un - der
 Dof - ta, dof - ta blom - ma min! U - ti
 Må ej nat - tens frost dig nå, da - gens
 Ej din fä - gring hös - ten när, ti - den

PIANO.

p *f* *mf* *cresc.*

hö - ga lin - dar. Gjut din mil - da väl - lukt
 sommar - da - gar. Le och äl - ska, bed och
 glöd dig sko - na. Må en blick så himmels -
 ej för - sva - gar. Hjertats o - skuld har en

f *mf* *mf*

in u - ti vå - rens vin - dar: Ak - ta
 brinn: in - gen sorg dig ja - gar. Njut din
 blå vred - gad vind för - so - na! Men när
 vår, ny - född al - la da - gar. Dof - ta,

mf

p

doek att so - lens bad ic - ke ble - ker di - na
 som - mar, ti - den går: snart kan - ske du en - sam
 da - gen sloeknar ut, lik kon - vol - veln sam - man -
 dof - ta, blomma min! Le och äl - ska, bed och

cresc. *p*

blad, ej din syn för - blin - - dar, ej -
 står i din höst och kla - - gar, i -
 slut, bed - jan - de din kro - - na, bed -
 briän u - ti som - mar - da - - gar, u - -

cresc. *p*

— din syn — för - blin - - - dar.
 — din höst — och kla - - - gar.
 — — — jan - de — — — din kro - - - na.
 — — — ti som - - - mar - da - - - gar.

Bücherei
 der
 städt. Hochschule für Musik
 Köln

M / Br 5553

Der arme Taugenichts.
Geibel.

Andantino.

SÄNG.

Jag rå'r ej för det det
Jch kam wahrhaftig doch
mjöl na ren är en
Mül ler das ist euch ein
u te jag klagar min
klag ich mein Leid den

PIANO

vet ni nog att min nä sa sit ter li tet på sned, och
nichts da - - für, dass schief mir die Nas' im Ge siche te steht, und
hisk li ger man, han sä ger jag du ger till in gen ting, och
grimmer Kumpan, er sagt, ich wä re ein Tauge nichts, und im
sorg till slut, men kronorna ruska båd gran och tall, och
Bäumen da draus, doch sie bleiben so stumm, doch sie blei ben so starr, und

att jag heldre till närmsta krog än vid plo gen går, ack det
dass sichs leichter zur Schenken thür als hin ter dem Pflug auf dem
fol ket i byn, de tro det minsam, hans dotter ock så när allt
Dor fe die Leute glauben da ran, und auch sein ro si ges
gö ken och trasten hvis la mig ut, du narr! du narr! su sär
Kuk kuk und Gim pel pfeifen mich aus und die Kä fer sum men: du

vet ni med. Att mjölnarns dot-ter så ung och täck mitt
 Fel-de geht, und dass mir bes-ser des Müllers - Kind, als
 kommer omkring. Och när hon mig ser vid quarndammen stå hon
 Töch-ter-lein spricht. Und wenn sie mich sieht am Mühlbach stehn, da
 sko-gen all. Och blir det ej bättre ochsker det ej snart, så
 Narr, du Narr! Und wird das nicht anders, und kommt's nicht bald, so

hjer-ta mer än herr Pastorn rör. Hon är så nått, han är
 un-ser dicker Herr Pfar-rer ge-fällt; Ich a-ber pre-di-ge
 rynkar sin nä-sa och gri-nar så tvär, men svänger sig ack! så
 rümpft sie das Näschen und zieht ein Gesicht, und weiss doch so zierlich da-
 må-ste jag långt från hemmet fly; då ger jag mig af med
 halt ichs im Dor-fe nimmermehr aus; da zieh' ich da-von durch den

tjock som en säck, men fåfängt jag ta-lar, mig in-gen hör. 2 Och
 in-den Wind, denn nimmermehr hört mich die ar-ge Welt. Der
 nä-pet än-da, att jag stacka-re blir bå-de ond och kär. 3 Här
 bei sich zu drehn, dass vor Är-ger und Lie-be das Herz mir bricht. Nun
 i-lan-de fart, och gni-der fi-o-len från
 gros-sen Wald und streiche den Fie-del von

by till by.
 Haus zu Haus.

Bücherei
 or
 Buch. Hochschule für Musik
 Köln
 M 27-1553

